

Jézus Krisztus kijelentése – Hatodik szám

Az alvó halottak feltámadása

Jeff Pippenger

2023-10-27

Ézsaiás utolsó prófécijára építettünk, amely a negyvenedik fejezetben kezdődik a késedelem idejének azonosításával, amely 2020. július 18-ának csalódásával vette kezdetét. Összehangoltuk a Jelenések könyvében szereplő két tanú halálát azokkal, akik halottak Ezékiel harminchetedik fejezetében, a száraz, holt csontok völgyében. Ismétlés által igyekszünk rögzíteni annak az eseménysornak a nagyon is konkrét sorrendjét, amely azok feltámadásához kapcsolódik, akiket a mélységből feljövő fenevad meggyilkolt az utcán.

Amint e prófétai szakaszokat egymással összhangba hozzuk, a Jelenések könyvének olyan részeit bontjuk fel, amelyeket ez ideig soha nem ismertek fel, mert ez az üzenet Jézus Krisztus kijelentésének felbontása, amely közvetlenül az emberi kegyelmi idő lezárulása előtt történik. Ezt a munkát végezzük, mert „az idő közel van”. Amikor a Jelenések könyvében olyan igazságokat bontunk fel, amelyek most vannak beteljesedőben, éppen azt a munkát vesszük véghez, amelyet a Jelenések könyve János munkájaként határoz meg. Azt a parancsot kapta, hogy írja meg azokat a dolgokat, amelyeket látott, vagyis azokat, amelyek akkor fennálltak, és e dolgok feljegyzésével János egyúttal azokat a dolgokat is megírta, amelyek ezután lesznek.

Írd meg azokat, amelyeket láttál, és amelyek vannak, és amelyek ezután lesznek. Jelenések 1:19.

A Hetednapi Adventisták számára logikai botláskövet jelenthet, sőt igen könnyen jelenthet, a Jelenések könyvének hagyományos értelmezése. Amikor valaki elfogad egy megalapozott igazságot, de nem ismeri fel, hogy e megalapozott igazság rendeltetése az volt, hogy idővel kibontakozzék, akkor az igazság kezdetben helyes megértése hagyománnyá vagy szokássá válhat. Az az igazság, amely hagyománnyá alakult, igen könnyen előidézheti azt a vakságot, amelyet a Laodiceához szóló üzenet ábrázol. Az eredeti igazság továbbra is igazság marad, ám annak képtelensége, hogy valaki felismerje: az igazság idővel kibontakozik, vakságot eredményez. Nem az igazság az oka vakságuknak; a vakság csupán a kiváltó ok tünete. Az ok azokban rejlik, akik megelégednek a hagyomány és a szokás nyújtotta kényelemmel: a fülek, amelyek nem akarnak hallani, a szemek, amelyek nem akarnak látni, és a szív, amely nem akar megtérni.

„Krisztus tanításában régi igazságokat tárt eléjük, amelyeknek Ő maga volt az eredője, olyan igazságokat, amelyeket pátriárkák és próféták által szólott; most azonban új világosságot árasztott rájuk. Mennyire másként mutatkozott meg jelentésük! Magyarázata által a világosság és a lelkiesség áradata tört be. És megígérte, hogy a Szentlélek megvilágosítja a tanítványokat, s hogy Isten Igéje szüntelenül feltárul majd előttük. Képesek lesznek igazságait új szépségben bemutatni.”

„Amióta Édenben elhangzott a megváltás első ígérete, Krisztus élete, jelleme és közbenjárói szolgálata az emberi értelem vizsgálatának tárgya volt. Mindazonáltal minden értelem, amelyen keresztül a Szentlélek munkálkodott, e témákat mindig friss és új megvilágításban tárta fel. A megváltás igazságai állandó kibontakozásra és kiteljesedésre képesek. Bár régiek, mégis mindenkor újak, szüntelenül egyre nagyobb dicsőséget és hatalmasabb erőt nyilatkoztatva ki az igazság keresője előtt.”

„Minden korszakban új kibontakozása van az igazságnak, Isten üzenete annak a nemzedéknek. A régi igazságok mind lényegesek; az új igazság nem független a régitől, hanem annak kibontakozása. Csak akkor érthetjük meg az újat, ha a régi igazságokat megértettük. Amikor Krisztus fel akarta tárni tanítványai előtt feltámadásának igazságát, „Mózesről és valamennyi prófétáról kezdve” „megmagyarázta nekik az összes Írásokban az Őrá vonatkozó dolgokat”. Lukács 24:27. Ám a régi igazságokat az a világosság dicsőíti meg, amely az igazság friss kibontakozásában ragyog fel. Aki az újat elutasítja vagy elhanyagolja, az valójában a régit sem birtokolja. Számára az elveszíti éltető erejét, és csupán élettelen formává válik.”

„Vannak olyanok, akik azt vallják, hogy hisznek az Ószövetség igazságaiban, és azokat tanítják is, miközben elutasítják az Újszövetséget. Ám azzal, hogy megtagadják Krisztus tanításainak befogadását, megmutatják, hogy nem hisznek abban, amit a pátriárkák és a próféták szóltak. „Ha hinnétek Mózesnek” — mondta Krisztus — „nekem is hinnétek; mert ő én rólam írt.” János 5:46. Ennélfogva még az Ószövetségről szóló tanításukban sincs valódi erő.”

„Sokan, akik azt állítják, hogy hisznek az evangéliumban és tanítják azt, hasonló tévedésben vannak. Félreteszik az Ószövetség Írásait, amelyekről Krisztus kijelentette: »Ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam.« János 5:39. Amikor pedig elvetik az Ószövetséget, valójában az Újszövetséget is elvetik; mert mindkettő egy elválaszthatatlan egész része. Senki sem tárhatja helyesen Isten törvényét az evangélium nélkül, sem az evangéliumot a törvény nélkül. A törvény a testet öltött evangélium, az evangélium pedig a kibontott törvény. A törvény a gyökér, az evangélium pedig az illatos virág és gyümölcs, amelyet az terem.” Krisztus példázata, 127.

Azok esetében, akik azt állítják, hogy hisznek a régiben, de elutasítják az újat, ez még nagyobb erővel érvényes a hetednapi adventistákra, akik azt vallják, hogy a Biblia egészében hisznek, mégis elutasítják a Prófétaság Lelkének írásait. A Jelenések könyvében János Isten népének jelképe az utolsó napokban, akiket azért üldöznek, mert elfogadják mind a Bibliát, mind a Prófétaság Lelkét.

Én, János, aki testvéretek is vagyok, és társatok a nyomorúságban, valamint a Jézus Krisztusban való királyságban és állhatatosságban, a Patmosznak nevezett szigeten voltam az Isten beszédéért és Jézus Krisztus bizonyágtételéért. Jelenések 1:9.

Ha valaki elfogadja Jézus bizonyágtételét, amely a prófétaság Lelke, vagyis Ellen White írásait, akkor az előző, írásaiból vett szakasz azonosítja azt a kérdést, amellyel foglalkozom. Azt írta, hogy a „megváltás igazságai állandó fejlődésre és kibontakozásra képesek. Bár régiek, mindenkor újak, szüntelenül nagyobb dicsőséget és hatalmasabb erőt tárnak fel az igazság keresője előtt”, továbbá hogy „minden korszakban új kibontakozása van az igazságnak, Isten üzenete az adott nemzedék

népe számára.”

Noha a Jelenések könyvének az a szokásos értelmezése, amelyet egy átlagos hetednap adventista vallhat, igazság, a Jelenések egész könyve az utolsó napokról szóló bizonyágtétel. Jelenleg olyan igazságot alkalmazunk, amely most tárul fel, és ezt az igazságot nem fogják felismerni azok, akik nem hajlandók elfogadni, hogy a Jelenések könyvének minden szakasza része Jézus Krisztus ama kijelentésének, amely az utolsó napokban feltárul.

Az a felfogás, amelyet az adventizmus a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetével kapcsolatban vallott, miszerint az a francia forradalomban teljessé vált, helyes, és White testvérnő ezt a helyes nézetet támogatja. Ám ez az igazság csupán történelem volt, amely azért került feljegyzésre, hogy az utolsó napokat szemléltesse. A Jelenések egész könyvét ez a prófétai jelenség irányítja.

A hét mennydörgés rejtett történetére építünk mint útmutatásra, hogy Ezékiel harminchetedik fejezetét, Ézsaiás negyvenedik fejezetét és a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetét összekapcsoljuk Máté huszonötödik fejezetének a tíz szűzről szóló példázatával. Egy másik prófétai vonal, amely alátámasztja az általunk tárgyalt prófétai eseménysor alkalmazását, Krisztus vonalában található, amely szintén magában foglal egy másodlagos tanút. Jézus harmincéves volt, amikor megkeresztelkedett és Jézus Krisztussá lett, mert a „Krisztus” az Újszövetség görög nyelvén, illetve a „Messiás” az Ószövetség héber nyelvén azt jelenti: a felkent.

Azt az ígét, mondom, ti is tudjátok, amely egész Júdeában elterjedt, Galileától kezdve, azután a keresztség után, amelyet János hirdetett; tudniillik, hogy miként kente fel Isten a názareti Jézust Szentlélekkel és hatalommal, aki széjjeljár, jót cselekedve, és meggyógyítva mindazokat, akiket az ördög hatalma alatt tartott; mert Isten volt vele. Cselekedetek 10:37, 38.

Harminc éven át készült Jézus a felkenetésre, és miután keresztségekor felkenetett, Ő mint Krisztus három és fél prófétai napon át terjesztette üzenetét. Azután megölték, sírba tették, feltámadt, majd felment a mennybe. Három és fél éves szolgálatának kezdete az Ő keresztsége volt, amely az Ő halálát és feltámadását jelképezi, és szolgálatának ezerkétszázhatvan napjának végén megfeszítették, majd feltámadt – mert Ő a kezdet és a vég. Halálának és feltámadásának eseménye egy hatalmas sereget támasztott, amely újabb három és fél éven át vitte az evangéliumot a zsidóknak, azután pedig a világnak.

A katolikus egyház, amely a bibliai prófécia antikrisztusa, szintén harminc évig készült elő, mielőtt hatalommal felkenetett. 508-ban „a mindennapi” eltávolított. White testvérnő közvetlenül tájékoztat bennünket arról, hogy a milleriták helyesen értették Dániel könyvében „a mindennapit”, annak ellenére, hogy a laodiceai Hetednap Adventista Egyház az 1930-as években visszatért a hitehagyott protestantizmus „a mindennapi”-ról vallott sátáni nézetéhez.

„Aztán a „mindennel” kapcsolatban (Dániel 8:12) láttam, hogy az „áldozat” szót emberi bölcsesség toldotta be, és az nem tartozik a szöveghez, továbbá hogy az Úr azoknak adta meg ennek helyes értelmét, akik az ítélet órájának kiáltását hirdették.” Korai írárok, 74.

A „szüntelen” a pogányságot jelképezi, és a pogány Róma volt az a hatalom, amely visszatartotta és megakadályozta, hogy a pápaság felemelkedjék a föld trónjára. Amint azt Dániel könyve

megjövendölte, és azt követően a történelem megerősítette, majd angyalok kijelentették William Millernek, és ezután Ellen White megerősítette: 508-ban eltávolított a pápaság felemelkedését visszatartó pogány akadály. Miként Krisztus esetében, az antikrisztus is harminc éven át készült arra, hogy 538-ban felhatalmazást nyerjen. Krisztus és az antikrisztus harminc évig készültek a felhatalmazás elnyerésére. Miután a pápaság 538-ban felhatalmazást nyert, három és fél prófétai éven át a halál üzenetét hirdette, miként Krisztus is három és fél éven át az élet üzenetét hirdette. A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének két tanúja, amely a francia forradalom történetében az Ó- és Újszövetséget jelképezte, szintén hatalmat kapott arra, hogy három és fél prófétai napon át prófétáljon.

És hatalmat adok az én két tanúmnak, és prófétálni fognak ezerkétszázhatvan napig, zsákruhába öltözve. Jelenések 11:3.

1798-ban, ezerkétszázhatvan prófétai nap elteltével, az antikrisztus halálos sebet kapott, miként Krisztus is meghalt a kereszten ezerkétszázhatvan nap elteltével, és miként a két tanú, akik Isten Igéjét jelképezik, ezerkétszázhatvan nap elteltével megöletett az utcán.

Krisztus a harmadik napon feltámadt, és a Jelenések könyvében az antikrisztussal kapcsolatos egyik elsődleges téma halálos sebének meggyógyulása, vagyis feltámadása. Krisztus feltámadása a harmadik napon történt, a két tanú feltámadása pedig három és fél nap után következett be. Az antikrisztus jelképesen a harmadik napon támad fel, mert több prófétai tanúbizonyságban a harmadik nap a vasárnaptörvény jelképe. A vasárnaptörvényt a Jelenések tizenharmadik fejezetének tengeri fenevada feltámad, és a tengeri fenevad bélyege próbává válik. Ezután az Egyesült Nemzetek Szervezete, a Jelenések tizenhetedik fejezetének tíz királya, az Egyesült Államok irányítása alatt, amely a tíz király vezető királya, felemeli az antikrisztust mint a hármasszövetség fejét, miközben a pápaság felemelkedik a föld trónjára.

„Amint közeledünk az utolsó válsághoz, létfontosságú, hogy összhang és egység uralkodjék az Úr eszközei között. A világ tele van viharral, háborúval és viszályal. Mégis egy fő alatt — a pápai hatalom alatt — az emberek egyesülni fognak, hogy Isten ellen támadjanak az Ő tanúinak személyében. Ezt az egységet a nagy hitehagyott szilárdítja meg. Miközben arra törekszik, hogy ügynökeit egyesítse az igazság elleni harcban, azon fog munkálkodni, hogy annak szószólóit megossza és szétszórja. A féltékenységet, a gonosz gyanakvást, a rágalmozó beszédet ő szítja, hogy meg hasonlást és viszályt idézzon elő.” Bizonyágtételek, 7. kötet, 182.

Amikor az antikrisztus feltámad, felemelkedik a föld trónjára, és a hármasszövetséget Armageddon felé tartó menetében vezeti, miként Jézabel vezette Ahábot a Kármel-hegyre. Aszáf zsoldáríró tíz nemzetet, az Egyesült Nemzeteket jelképezve, Isten ellenségeinek gonosz szövetségeként azonosít, akik felemelik „fejüket”, amely a „pápai hatalom”.

Aszáf éneke, zsoldára. Ne hallgass, ó Isten; ne maradj vesztig, és ne légy nyugton, ó Isten. Mert íme, ellenségeid háborognak, és akik gyűlölnék téged, fölemelték fejüket. Álnok tanácsot szóttek néped ellen, és tanácskoztak rejtettjeid ellen. Ezt mondták: Jertek, és irtsuk ki őket a nemzetek közül, hogy Izráel nevére többé ne emlékezzenek. Mert egy szívvel tanácskoztak együtt; szövetséget kötöttek ellened: Edóm sátrai és az izmaeliták; Moáb és a hagariták; Gebál

és Ammón és Amálek; a filiszteusok Tírus lakosaival együtt; Assúr is csatlakozott hozzájuk: támogatást nyújtottak Lót fiainak. Szela. Zsoltárok 83:1–8.

Akkor a három angyal zászlaja az ég közepén repül.

És láttam egy másik angyalt az ég közepén repülni, akinél volt az örökkévaló evangélium, hogy hirdesse a föld lakosainak, minden nemzetnek, ágazatnak, nyelvnek és népnek, nagy szóval ezt mondván: Féljétek az Istent, és neki adjatok dicsőséget; mert eljött az ő ítéletének órája: és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait. És követte azt egy másik angyal, mondván: Elesett, elesett Babilon, ama nagy város, mert paráznsága haragjának borából adott inni minden nemzetnek. És követte őket a harmadik angyal, nagy szóval ezt mondván: Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és felveszi annak bélyegét homlokára vagy kezére, az is inni fog az Isten haragjának borából, amely elegyítetlenül töltetett az ő haragjának poharába; és gyötrődni fog tűzzel és kénkövel a szent angyalok színe előtt és a Bárány színe előtt: és gyötrelmük füstje felszáll örökkön örökké; és nincs nyugalomuk sem éjjel, sem nappal azoknak, akik imádják a fenevadat és annak képét, és akik felveszik nevének bélyegét. Itt van a szentek békességes túrése: itt vannak, akik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét. Jelenések 14:6–12.

A három angyal zászlója akkor az ég közepén fog lobogni, de hamarosan az antikrisztust az Egyesült Nemzetek tíz királya fel fogja emelni a mennybe. A zászló akkor az „igazság” üzenetét fogja hirdetni, az antikrisztus pedig akkor a hagyomány és a szokás üzenetét fogja hirdetni. A három angyal arra figyelmezteti az emberiséget, hogy ne fogadja el a pápaság bélyegét, de az Egyesült Államok mint a hamis próféta arra fogja kényszeríteni a világot, hogy éppen azt a bélyeget fogadja el.

Itt fejezzük be, és a következő cikkünkben folytatjuk.